

ske rimeligt, om de Beløb, der findes i disse Kasser — maaske der findes adskillige andre Kasser, hvis Beløb burde gaa samme Vej — gaa ind i Statskassen, og at man fuldstændig holder Spørgsmaalet om de Bøder, Folk idømmes for Forseelser, for hvilke de straffes, ganske ude fra Spørgsmaalet om, hvorledes Embedsmændene skulle lønnes, særlig de Embedsmænd, der have med Retsplejen, med Ordenen og Politiet at gøre. Jeg tror, at der vilde være noget demoraliserende i at holde en nærmere Forbindelse mellem disse Embedsmænd og Politikasserne end allerhøjest nødvendigt. Derfor mener jeg, at det foreliggende Forslag er et godt lille Forslag, og det kommer paa en passende Tid, hvor der trænges til Penge, som kunne tages fra et Sted, hvor der er Overflod af Penge. Derfor kan jeg kun anbefale det høje Ting at tage saa velvilligt paa dette Forslag, som det paa nogen Maade er muligt.

Neersø: Det foreliggende Forslag gaar, som bekendt, ikke ud paa at ophæve Politikasserne, saa en Del af de Argumenter, vi have hørt her i Dag fra forskellige ærede Medlemmer, og som mere eller mindre gik ud paa, at den hele Maade at administrere disse Bøder paa er forfejlet, kunne i Virkeligheden ikke anvendes som Motivering for dette Forslag. Det gaar, som bekendt, ud paa at indtage en halv Million Kr. i Statskassen, men for øvrigt lade Politikasserne blive staaende, og efter hvad der staa i Motiverne, mener den højtærede Justitsminister, at de „stadig ville eje tilstrækkelig Kapital til, at de ved Hjælp af Renteindtægten af denne i Forbindelse med de i Almindelighed stigende aarlige Indtægter kunne opfylde deres Bestemmelse“. Nu er det ganske klart, at opfylde deres Bestemmelse i samme Omfang som hidtil kunne de dog ganske sikkert ikke, thi naar man fratager dem en halv Million, fratager man dem for det første Dispositionsretten over denne Kapital, og i alt Fald fratager man dem den aarlige Rente af denne Kapital. Meningen maa vel altsaa være, at de ville stadig kunne opfylde deres Bestemmelse, om end i et noget mindre Omfang. Men det forekommer mig, at der er forelagt dette høje Ting alt for lidt til, at Tinget i Virkeligheden kan have nogen begrundet Mening om, hvorvidt Politikasserne i tilstrækkelig Grad kunne varetage deres Opgave, selv om de miste denne

halve Million Kr. Det forekommer mig derfor, at det for Øjeblikket er overmaade tvivlsomt, hvorvidt dette er en rigtig og fornuftig Foranstaltning, og i alle Tilfælde forekommer det mig ganske nødvendigt, hvad der vel nu ogsaa kan betragtes som givet vil ske, at dette Lovforslag overvejes nøje i et Udvalg.

Effersø: Som fremhævet af den sidste ærede Taler er det ikke Spørgsmaalet om Politikassernes Ophævelse, der foreligger, men kun Spørgsmaalet om at overføre nogle af disse Kassers Midler til Statskassen. Jeg skal derfor ikke komme ind paa det førstnævnte Spørgsmaal. Da Politikasserne jo ikke ere i de enkelte Jurisdiktioners Særeje, men ere Statsmidler, kan det være naturligt, at man, naar Politikasserne have flere Penge, end de behøve, medens Statskassen mangler Penge, overfører en Del af Politikassernes Midler til den sidste Kasse, eller at man optager Spørgsmaalet om en saadan Overførelse til Overvejelse. Imidlertid har jeg dog et Par Bemærkninger at gøre til den her foreliggende Sag.

Man kan jo ikke paa Forhaand med Sikkerhed sige, at de enkelte Politikasser ikke ville komme i Trang, selv om der staa i Lovforslaget, at Justitsministeren skal „træffe Bestemmelse om det til Indbetaling bestemte Beløbs nærmere Fordeling paa de forskellige Kasser“, og Justitsministeren saa vidt muligt vil foretage en Fordeling, der passer. Man kan jo tænke sig, at flere eller færre af Kasserne ikke ville kunne opfylde de Forpligtelser, de have. Navnlig kunde man tænke sig, at dette kunde blive Tilfældet, hvis det Forslag om Beværternæring m. m., som vi have liggende her i Tinget, bliver til Lov, idet det maaske saa kunde tænkes, at der blev noget færre Bøder. I alt Fald har jeg en Erfaring i den Retning fra den Kreds, jeg repræsenterer, hvor vi have faaet en Lov i den Retning. Spørgsmaalet bliver, hvis det viser sig, at nogle af Politikasserne ikke kunne udføre, hvad der paahviler dem, hvor man da skal hente de Midler, der ere nødvendige. Jeg synes, at naar Statskassen tager Pengene, er det ogsaa rimeligt, at den i dette Tilfælde udreder de Udgifter, som paakræves, og jeg vil navnlig fremhæve, at det vilde være urigtigt, om man gennem denne Lov kom til at paalægge Amtskommunerne eller andre Kommuner nogen Udgift. Jeg til- lader mig at spørge den højtærede Justits-